

AC 272/22

Rambursarea costurilor pentru toate prestațiile în natură prevăzute de legislația statului de reședință**Germania – 29.06.2022**

Orig. DE

COMISIA ADMINISTRATIVA PENTRU COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALA

Subiect: Rambursarea costurilor pentru toate prestațiile în natură prevăzute de legislația statului de reședință

Nota Delegației Germaniei

Conform articolului 36 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, o persoană care a suferit un accident de muncă sau a contractat o boală profesională și care își are reședința sau are drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent beneficiază de prestații în natură speciale în cadrul regimului care acoperă accidente de muncă și boli profesionale acordate, în numele instituției competente, de instituția de la locul de reședință sau de ședere în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică, ca și cum persoana respectivă ar fi fost asigurată în temeiul legislației menționate (asistență sub formă de prestații în natură). Aceasta înseamnă că toate prestațiile care trebuie furnizate în Germania ca urmare a unui accident de muncă sunt reglementate de legea germană privind asigurările de accidente, inclusiv pentru persoanele asigurate într-un alt stat membru. În opinia delegației germane, acest lucru se aplică și asistenței pentru autovehicule în temeiul secțiunii 40 din volumul VII din Codul social sau asistenței pentru locuință în temeiul secțiunii 41 din volumul VII din Codul social, ale căror costuri trebuie, prin urmare, să fie rambursate integral de către instituția competentă.

Organismul de legătură al instituțiilor germane de asigurări de accidente [Deutsche Verbindungsstelle Unfallversicherung - Ausland (DVUA)] se confruntă în mod repetat cu plângeri în sensul că, costurile pentru prestații de acest fel nu sunt rambursate. Justificarea dată pentru aceasta este că aceste prestații nu sunt prestații în natură în sensul articolului 1 litera (va) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, ci sunt prestații în numerar și/sau că prestațiile de acest fel nu constituie asistență medicală.

Considerăm că această justificare este incorectă, din următoarele motive:

1. Prestațiile de „participare” sunt prestații în natură

Pentru acordarea de prestații în caz de accidente de muncă și boli profesionale, prestațiile în natură în conformitate cu definiția prevăzută la articolul 1 litera (va) punctele (i) și (ii) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 sunt toate prestații în natură asociate accidentelor de muncă și bolilor profesionale care sunt prevăzute de legislația unui stat membru și care sunt destinate să furnizeze, să pună la dispoziție, să

plătească direct sau să ramburseze costul îngrijirilor medicale și al produselor și serviciilor auxiliare acestei îngrijiri.

În ceea ce privește interpretarea conceptului de „prestații în natură” prevăzut la articolul 1 litera (va) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, Comisia Administrativă pentru Coordonarea Sistemelor de Securitate Socială a emis Decizia nr. S5 la 2 octombrie 2009 (JO UE C 106 din 24 aprilie 2010, p. 54-55).

Potrivit punctului 1 din această Decizie, prestațiile în natură de boală și de maternitate sunt acele prestații considerate prestații în natură în temeiul legislației naționale administrate de instituția care a acordat prestațiile, în măsura în care acestea pot fi dobândite în conformitate cu dispozițiile articolelor 17, 19, 20, 22, 24 (1), 25, 26, 27 (1, 3, 4 și 5), 28, 34 și 36 alineatele (1 și 2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

La punctul 2 litera (b), acestea includ, de asemenea, prestații în natură care nu decurg din asigurarea de sănătate, dar care au aceleași caracteristici și scopuri ca și munca efectuată pentru îmbunătățirea mediului de acasă și prestații pentru îmbunătățirea stării de sănătate și a calității vieții persoanelor în cauză.

Asistența auto sau asistența pentru locuință servesc tocmai acestui scop. Aceste forme de asistență sunt oferite în temeiul legislației naționale din Germania, în calitate de stat care acordă prestații, în cazul în care, din cauza naturii sau gravității stării de sănătate a unei persoane, este necesară, nu doar temporar, adaptarea instalațiilor existente pentru a le face accesibile sau pentru a pune la dispoziție facilități care sunt accesibile persoanelor cu dizabilități. Scopul acestor prestații este de a crea și/sau de a pune la dispoziție un autovehicul sau o locuință care a fost adaptată pentru a fi potrivită pentru o persoană cu handicap, pentru a permite persoanei asigurate să fie reabilitată, să trăiască independent, să fie mobilă și să ia parte la toate aspectele vieții profesionale și sociale de zi cu zi. Asistența pentru autovehicule și asistența pentru locuință se numără printre prestațiile care fac parte din asigurarea legală de accident, care sunt oferite din oficiu, fără a fi solicitate separat.

Sistemul de asigurare în caz de accident din Germania înțelege că afectarea sănătății nu poate fi redusă la afecțiuni fizice. În schimb, acestea trebuie privite întotdeauna din punctul de vedere al modului în care interacționează cu factorii contextuali privind mediul și persoana în cauză. Mobilitatea persoanei și situația locativă, asupra cărora prestațiile menționate mai sus exercită o influență, constituie factori contextuali. Prestațiile de „participare” completează reabilitarea medicală precum și participarea la viața profesională și la viața în comunitate. Prin urmare, ele compensează neajunsurile cauzate de un accident. Acest lucru se aplică și tuturor dispozitivelor medicale, cum ar fi protezele, ochelarii, protezele auditive, scaunele cu roțile etc., care se încadrează în mod clar în conceptul de prestații în natură care decurge din articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

2. Domeniul de aplicare al prestației este determinat de legislația țării de reședință sau a țării în care stă persoana în cauză.

Prestațiile în natură se acordă în conformitate cu legislația instituției de la locul de reședință. Dreptul specific la prestație se bazează pe dispozițiile legale care coordonează cererea (articolul 36 coroborat cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004) și pe dispozițiile germane privind prestațiile legate de accidente de muncă și boli profesionale.

Pentru ca prestația în natură să poată fi acordată în statul membru de reședință, legiuitorul UE creează un „scenariu” în jurul persoanei asigurate. Aceasta înseamnă că persoana în cauză urmează să fie tratată ca asigurată în conformitate cu legislația instituției de la locul de reședință. Justificarea legală a dreptului -- statutul de persoană asigurată -- este determinată de legea instituției competente, iar consecința juridică a acesteia, și anume ce prestații urmează să fie acordate și în ce măsură, este determinată de legea privind prestațiile a instituției din locul în care se află persoana în cauză. În ceea ce privește condițiile dreptului la

prestații, persoana este supusă legislației instituției competente. Prestațiile în natură se asigură în limitele și în conformitate cu prevederile legislației aplicate de instituția din locul în care se află persoana, ca și cum persoana ar fi asigurată la acea instituție. (Referitor la articolul 19 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71: hotărârea Curții Europene de Justiție din 8 iunie 1995, Delavant, C-451/93, ECLI:EU:C:1995:176, punctul 14.) Dacă asiguratul se muta în alta țară, tipul de prestații în vigoare în acea țară este factorul determinant.

În cazul în care statul membru competent confirmă existența unui accident de muncă în temeiul legislației sale și emite un DA002 sau DA1 pentru certificarea dreptului la prestații speciale în caz de accident de muncă sau de boală profesională pe o perioadă nelimitată, natura și domeniul de aplicare a prestațiilor este determinată de legea cu privire la prestații a instituției de asistență din Germania. Regulamentele de coordonare nu prevăd restrângerea sferei acestor prestații la tratament medical.

3. Prestațiile de „participare” nu sunt prestații în numerar

Asistența auto și asistența pentru locuință nu sunt prestații în numerar. Mai degrabă, prestațiile în numerar sunt prestații cu caracter periodic care asigură persoanelor care suferă de boală un substitut de venit sau un sprijin financiar care servesc la menținerea nivelului general de trai al persoanei bolnave (hotărârea Curții Europene de Justiție din 15 iunie 2006, Herrera, C-466/04, ECLI:EU:C:2006:405). Pe de altă parte, conceptul de prestații în numerar nu acoperă rambursarea cheltuielilor deja suportate pentru prestații care completează tratamentul medical, cum ar fi măsurile de îmbunătățire a mobilității sau mediul de acasă. Prestațiile menționate mai sus sunt direct asociate cu afectarea sănătății cauzată de un accident și se acordă, de asemenea, în mod direct victimei accidentului. Asistența pentru autovehicule și asistența pentru locuință sunt alocate unui scop anume, adică sprijinul financiar nu constituie un cadru financiar prin care persoana în cauză să poată face ce dorește. Nici una dintre aceste prestații nu acoperă (spre deosebire de, de exemplu, cheltuielile de călătorie, cazare și masă) cheltuielile generale ale costului vieții, ci acoperă în schimb cheltuieli suplimentare care apar ca urmare a deprecierei cauzate de accident.

4. Nediscriminarea

Chiar dacă prestațiile în cauză nu erau acoperite de definiția prestațiilor în natură prevăzută la articolul 1 litera (va) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, legislația secundară nu scutește statul membru de afiliere în materie de securitatea socială de obligația de a respecta legislația primară (hotărârea Curții Europene de Justiție din 12 iulie 2012, Comisia, C-562/10, ECLI:EU:C:2012:442).

În conformitate cu articolul 18 TFUE, orice discriminare pe motiv de naționalitate este interzisă. Această interdicție acoperă nu numai discriminarea directă pe motive de naționalitate, ci și formele de discriminare indirectă care dezavantajează lucrătorii migranți din statele membre (hotărârea Curții Europene de Justiție din 21 februarie 2008, Klöppel, C-507/06, ECLI). :EU:C:2008:110). Discriminarea indirectă de acest fel ar avea loc în cazul în care persoanei în cauză i s-ar refuza asistența pentru autovehicul sau asistența pentru locuință la care ar avea dreptul dacă ar fi supusă legislației germane. Nu există justificări evidente pentru acest tratament inegal.

În interesul lucrătorilor migranți în cauză și a interpretării uniforme a legii, delegațiile Statelor Membre la Comisia Administrativă și Secretariatul sunt rugate să își exprime punctele de vedere și să stabilească dacă sunt de acord cu punctul de vedere al delegației germane conform căreia asistența care urmează să fie acordată în ceea ce privește prestațiile în natură, în temeiul articolului 36 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, acoperă, de asemenea, prestațiile de „participare”, ale căror costuri ar trebui rambursate integral instituției de la locul de reședință.